

kende vi vel vandre det sidste Stykke Vej sammen som før uden Samlingsmærke. Nej, Banneret, det er det synlige Tegn paa den Samvilje og den Fremtidstro, hvormed vi agter at fortsætte det Fredens og det Selvrejsnings Værk, vi begyndte for fyrretyve Aar siden, ogsaa paa den anden Side af den politiske Valgret. Lad Kvindevalgretsforeningerne dø deres naturlige Død ved det Maal, de selv har sat sig, vort Maal ligger længere ude, vi er dem, som skal leve videre.

»Men har vi Raad til at anskaffe saadant et Banner?« hører jeg en eller anden spørge; og jeg mindes med et Smil en Ytring af en dansk Ven i England: »Hos jer kunde jeg aldrig faa Øje paa Kvindebevægelsen, men herovre har jeg set en Forsamling af 8000 Kvinder skrive sig selv i Skat til deres Sag for 162,000 Kr. i Løbet af et Kvarter«. Og jeg mindes mere endnu, jeg mindes alle de Bannere, som danske Kvinder har tiggat sammen til og syet deres Fingre tilblods paa; for at hædre Mændenes Foreninger. Kunde det tænkes, at de nu ikke vilde bringe det samme Offer for deres egen Sag! Hvad er Sagen saa værd? — Og for at blive ved Ofret, hvormeget drejer det sig vel om? Ja, jeg blues næsten for at sige det i samme Aandedræt som jeg har talt om Suffragetternes 162,000 Kr. Det drejer sig, naar Talen er om Dansk Kvinde-samfunds c. 8000 Medlemmer, om 10 Øre pr. Medlem, hverken mere eller mindre. Vil Medlemmerne være i Stand til at bringe et saadant Offer? udsætter vi os ikke for at blive kaldt Suffragetter? — Nej, hvor vil jeg hen! 8000 Suffragetter smider i Løbet af et Kvarter 162,000 Kr. i Hob; vi kan saamænd rolig vove vor Tiøre, vi risikerer næppe at faa den i Avisen.

Men der er én Ting, vi risikere, hvis vi holder vor Tiøre tilbage, det er, at al den hemmelige og aabenbare Modstand, som ligger paa Lur efter os, med Skadefryd noterer, at saa stor er den kvindelige Enighed, at det Banner, vi det ene Aar vedtager, det maa det næste Aar opgives af Mangel paa Tilslutning. Og skal dette kunne siges, da kan Dansk Kvindesamfund gerne med det samme gaa hen og skrive sin egen Gravskrift.

Hvis Bannerbeslutningen paa Silkeborgmødet virkelig betød et Skridt ind i Fremtidslandet, saa vil ogsaa Bannerets Opgivelse betyde, at vi har trukket Foden

tilbage. — Om vort Mærke skal bære Dronning Margrethes Billede eller Dannebrog's Farver eller ingen af Delene, bør ikke for nogen af os være det afgørende. Kredsformandsmødet sidst i Januar maa her træffe den endelige Bestemmelse, som vi alle loyalt bør bøje os for. Udvalget vil bestræbe sig for paa Mødet at kunne forelægge et omtrentlig Overslag over Udgifterne, der med de 130 Kr., vi allerede er i Besiddelse af, næppe vil komme til at overstige de føromtalte ti Øre pr. Medlem. Men da vi næppe tør gøre Regning paa en saadan almindelig Kopskat, vil vi dog opfordre de Medlemmer, som har den rette Forstaaelse af Sagens Betydning, til at bringe den et mere rundhaandet Offer; de vil sikkert ikke fortryde det den Dag, hvor vi samles indenfor Dansk Kvinde-samfund til Bannerafsløring.

Gyrithe Lemche.

Från Sverige.

Vid de nu avslutade stadsfullmäktigvalen i landsortens städer visar det sig, att kvinnorna haft större framgång än vi vid detta första val vågat hoppas.

I Stockholms stadsfullmäktige voro som jag förut meddelat två kvinnor invalda, den ena av högern och den andra af socialisterna.

Nu har i landsortstäderna ej mindre än trettiofem kvinnor valts, därav tjugotre (23) liberala, tio (10) höger och två (2) socialister.

Bland dessa äro sjutton (17) lärarinnor vilket ju lovar gott för barnens intressena, och för behandlingen af kulturella och humanitära frågor.

I hast

Ann Margret Holmgren f. Tersmeden.

Fra Udlandet.

Børnedødelighed og Kvinders Fabrikarbejde.

Den engelske Regering har udsendt en Beretning om Børnedødeligheden i England i Aaret 1908. Kvindebladet »The Common Cause« har taget Anledning til paa Grundlag af denne Statistik at undersøge Berettigelsen af den ofte fremsatte